KUNGL. MUSIKALISKA AKADEMIENS BIBLIOTEK • STOCKHOLM •

Kt. B. 23 HEMLÄNI 57/56. Sv. pamf. 2 h. pptr
Noter can 424

1. Till Laura.

2. Den ensamma Makan. 3. Tanke och Känsla.

TRE SÅNGER
vid
Piano
af
HANNA BROOMAN

N:200. Stockholm P:57.8.H:r

ABR. HIRSCH

med förlags rättighet

+1934/256.

Till Laura.

(under en sjukdom)

Andante con molto espressione.

Ord af Vitalis

Piano

Se vresnun de de un gu ro var tu tu, I den mill ö de lö ve bildadt
Al du dens kys ear re'n mänpanna sval kas: Medgippen lämn men moder, forden
Närmed mill staft de te ka himlens vä der, Och bli vet in tet merharquavat

är; Till afsked kän ga dä min vi na ta ta Ännu en gång mitt ökna ste be.
stäx Ju närma re Jag hennes hjerta nat kas Dessstilla re mill e gel hjerta
mig, Om dig din älsk tingsminne sorgligt glä der Och i en tär det vaknaropp hos

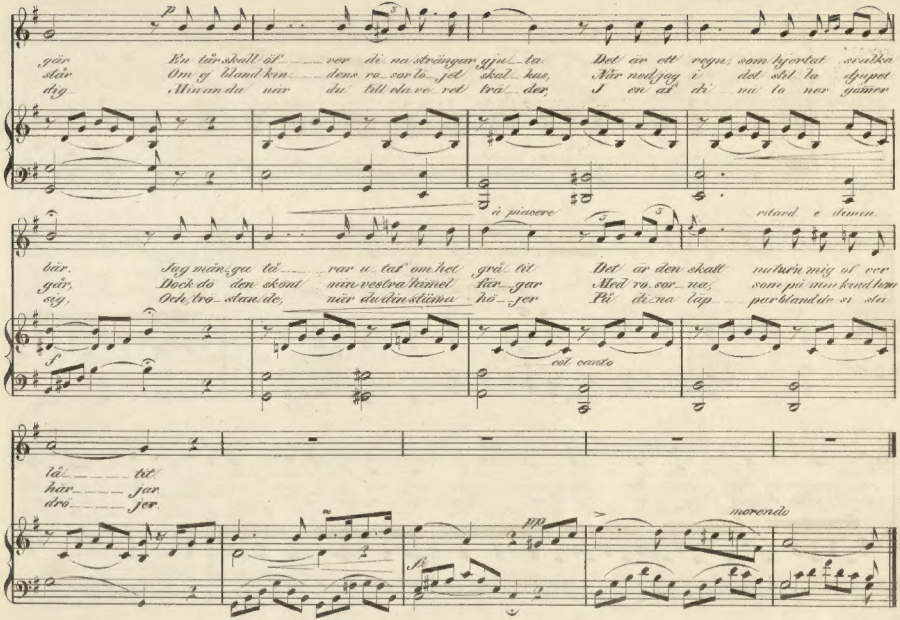
gån. En tår skall ät ver di na strängar gju ta. Det är ett regn som hjertat sväl ka
står Om ej ibland kan dens ra sor lo ket skul kas, När ned jag i det stil la djupet
dig Min an du när du till dun ve rel trä der, I en ät di nu ta ner gömer
à piacere
ritard e dimin.
bär. Jag mån ga tå rar u tåt om het grå tit Det är den skatt nuturn mig ut ur
går, Dock då den skönt min vestra himel står gar Med ro sor na, som på min kund hem
sig, Och trö stan de, när dun lin stilla hö ger På di na läp par blandade si den
cél canto
tå bit,
här jar,
drö jer.
morendo

Den ensamma Makan.

Andante.

Ord af Geijerstam

Sång.

Piano.

Will du träne den vän, Hän dra bort i gen?
När du bar tu är, Tän ker jag så här.

S.

En sam sit ter jag Sen den lån ga dag. I tan dig jag
Vä re jag för dig Hvad du är för mig. Bj så af ta

in gen glädje kan ner, Du kan glöm ma mig för vg a van ner, En sam sit ter
hem ström du gin ge Da gen ut med dig, jag let va lin ge vä re jag för

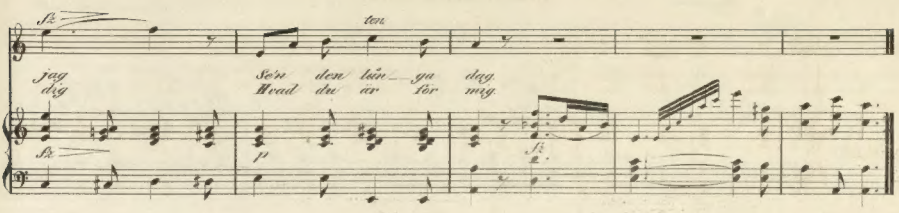

3

Gud som tanken ser
Känner hur jag ber
Att din kärlek hel
Blefva må min del,
Dyra make! Säg mig, tår mig bara
För ditt hjerta, hur jag nog skall vara
Att din kärlek hel
Blefva må min del

5

Dröj då än en gång
Fröd min suck min sång
Känn hur frid och ro
I vår hydda bo
Hvad af nöje du derute finner
Intet upp mot hemmets fröjder hinner
Känn hur frid och ro
I vår hydda bo

4

Intet offer mig
Faller tungt för dig
Medan blir mig skön
Då du är dess lön
Lätt och ljust, min dag med dig bortilar
All min sällhet i din ömhet hvilar
Medan blir mig skön
Då du är dess lön

6

Vår den dag som gryr
Vår den qvälll som flyr,
Kan du fordra mer
Än hvad kärlek ger?
På min graf du läsa skall de orden:
"Ingen älskat dig, som jag på jorden"!
Kan du fordra mer
Än hvad kärlek ger?

Tanke och Känsla.

Moderato. *Ord af Stiegerlius.*

Sång. Piano.

Tanken är en örn, på gyllende vin_gar, Från sitt hem på ce_der kronta
Känslans tvi_ta o_skuldfulla duf_va, Lemnar stil_la sin ey_preese

berg Utan mot so_ lens gu dablossig svin_gar, Vin kad opp af glans och a_zur
tund Hvarje gång då silfver månans ljuf_va An le_ter, be_skim_rar nattens

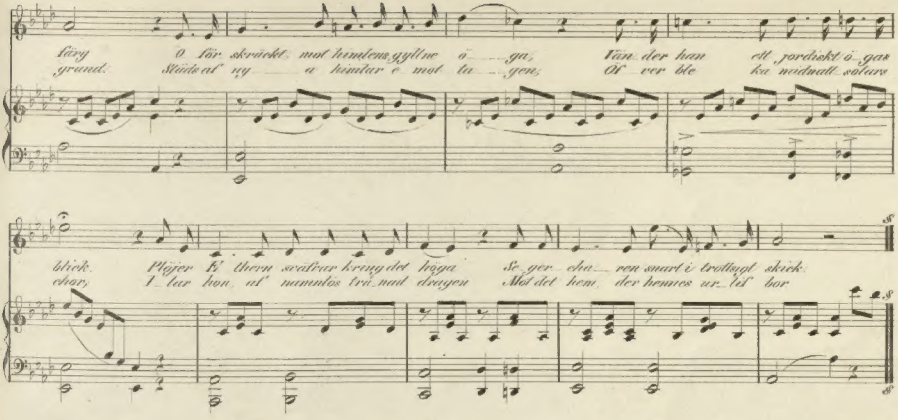

3

Fjerran bortom gränsorna för tingen,
Bortom rymdens tempelhvalf hon far;
Hvilar sen bland Lifdens palmer svingen
Skådar hänryckt, alla väsens far.
Mörkvets suckar bringar hon till Gruset,
Tröstens svar, hon bär till qvalens strand
Och emellan himlarne och gruset
Knyter hon ett mystiskt rosenband.

4

Männ'o! Sälle, Gudars borg du hinner
Om på berg du slupplar borg! o Nöj!
Tankens Flygt i all sin spänning hinner
Öfver Demiurgens molnverd sj.
Känslan ensam till den sanna höjden
Lyfter oss vid englaharpors ljud,
Känslan ensam ger den sanna höjden
Känslan blott, förenar oss med Gud.